

sin Haand. Den højtærede Minister sagde, at Tiderne vare ikke til at sætte Millioner i et saadant Foretagende. Nej, men Tiderne ere jo dog f. Eks. til, at Regeringen paa § 23 og tilsvarende Afsnit paa § 26 forlanger ikke mindre end 2,971,000 Kr. til Bygning af nye Krigsskibe, og hvad dertil hører. Hvis man nu f. Eks. i et Aar udsatte dette, og derved vilde der jo ingen som helst Ulykke ske, saa vilde man her raade over en Kapital, for hvilken man meget godt kunde etablere en Statsdrift og anskaffe de fornødne Skibe, saaledes at Staten uafhængigt af private Rederier er i Stand til at tage denne Sag i sin Haand og sikre Udførselen af vore Landbrugsprodukter paa en rolig Maade. Og det er jo sikkert nok, at som Stillingen er, ser den i Øjeblikket meget faretruende ud, og skulde det komme til en Konflikt, da er det ganske sikkert, at Landbruget, vort Hovederhverv, meget let vil komme til at lide derunder.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder lovede, at han vilde give Finansudvalget Oplysninger om det Arbejde vedrørende forskellige Kullosningsapparater, der var gaaet til Udlandet. Jeg ved godt, at disse Kontrakter ere ikke afsluttede under den nuværende Minister, at det er sket under hans Forgænger, men jeg beklager alligevel meget, at det er sket, og der var, synes jeg, ingen Grund til at sende dette Arbejde til Udlandet, da der var Firmaer her i Danmark, som vare fortrolige med at udføre et saadant Arbejde og meget gerne vilde have udført det.

Det gjorde mig ondt at høre den Stilling, den højtærede Minister indtager overfor det vigtige Spørgsmaal om Lokomotivbygningen. Vi have tidligere haft to Ministre, der have stillet sig særdeles velvilligt overfor dette Spørgsmaal; jeg tænker her paa den højtærede nuværende Indenrigsminister (Jensen-Sønderup) og paa den foregaaende Minister for offentlige Arbejder (Weimann). Begge disse to Mænd have stillet sig meget forstaaende og meget velvilligt overfor denne vigtige Sag, og det saa ud til, at den skulde have været løst. Men desværre strandede det jo saa under Forhandlingerne her i Salen i Fjor. Den højtærede Minister mener, at det at bygge Lokomotiver i Danmark vil være lidet rentabelt. Det tror jeg slet ikke; jeg tror, at den danske Industri udmærket godt er i Stand til at paatage sig det Arbejde, og at vi kunne bygge vore Lokomotiver med samme Fordel, som f. Eks. det øvrige rullende Materiel bliver bygget her i vort

Land. Og naar den højtærede Minister nu sagde, at det er kun faa Arbejdere, som derved kunde blive beskæftigede, saa er det ogsaa urigtigt fra den højtærede Ministers Side. Jeg skal her tillade mig at oplyse, at den Kommission, som var nedsat for et Aars Tid siden, har oplyst, at der i de kommende Aar her i Danmark vil være Brug for 40 nye Lokomotiver aarlig paa Statsbanerne, og at Privatbanerne ville have Brug for en 30 nye Lokomotiver aarlig. Det vil med andre Ord sige, at efter denne Kommissions Oplysninger skal der her i Danmark i kommende Aar anskaffes omtrent 70 nye Lokomotiver aarlig. Kommissionen har endvidere oplyst for os, at Bygningen af et Lokomotiv vil give Arbejde for 13 Mennesker i Løbet af et Aar; dertil er regnet Smede, Arbejdsfolk, Tegnerne, Kontorfolk og Arbejdsledere. Og naar 13 Mennesker kunne finde Beskæftigelse ved Bygningen af et Lokomotiv, saa ville 70 Lokomotiver kunne give Beskæftigelse for en Arbejdsstyrke af omtrent 900 Mand. Det passer altsaa ikke, naar den højtærede Minister siger, at det kun er faa Arbejdere. At 900 Mand indenfor denne Industri kunne finde Beskæftigelse, har i Virkeligheden megen Betydning. Men jeg haaber ikke, at dette Spørgsmaal skal gaa ud af Diskussionen, fordi den højtærede Minister har stillet sig saa umedgørlig og saa uforstaaende overfor denne Sag. Jeg haaber, at Sagen vil blive rejst igen i Finansudvalget, og jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at der bliver ikke Ro om denne Sag, inden vi faa gjort et Forsøg, saaledes at Kendsgerningerne kunne sige os, om det betaler sig eller ikke.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Kultusminister, og jeg vil da begynde med at udtale en Tak til ham for det Tilsagn, han gav, om Nedsættelse af en lille Kommission vedrørende Tilsynet med Skolerne her i København. Københavns Kommune indtager jo, hvad dens Skolevæsen angaar, en Særstilling. Jeg ønsker ikke, at denne Særstilling skal bevares, jeg tror, det er meget uheldigt. Jeg saa gerne, at Københavns Kommune med Hensyn til sit Skolevæsen kom ind under samme Bestemmelser, samme Lov som Folkeskolen i det øvrige Land. Nu glæder det mig, at den højtærede Minister vil gaa med til at nedsætte en saadan Kommission. Det er sikkert nok, at Tilsynet her i København er forældet, det trænger til en Omdannelse,